

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد در رشته‌ی ریاضی محض - جبر و توپولوژی

اصل ایده آل اول یکطرفه برای حلقه‌های ناجابجایی

به وسیله‌ی
شیما عرب زاده

استاد راهنما
آقای دکتر بابک امینی

شهریور ماه ۱۳۹۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

به نام خدا

اظهارنامه

اینجانب شیما عرب زاده (۸۸۰۶۱۱) دانشجوی رشته‌ی ریاضی محض گرایش جبر و توپولوژی دانشکده‌ی علوم اطهار می‌کنم که این پایان نامه حاصل پژوهش خودم بوده و در جاهایی که از منابع دیگران استفاده کرده‌ام، نشانی دقیق و مشخصات کامل آن را نوشته‌ام. همچنین اطهار می‌کنم که تحقیق و موضوع پایان نامه‌ام تکراری نیست و تعهد می‌نمایم که بدون مجوز دانشگاه دستاوردهای آن را منتشر ننموده و یا در اختیار غیر قرار ندهم. کلیه حقوق این اثر مطابق با آیین نامه مالکیت فکری و معنوی متعلق به دانشگاه شیراز است.

نام و نام خانوادگی : شیما عرب زاده

تاریخ و امضا : ۱۳۹۱/۲/۴

به نام خدا

اصل ایده آل اول یکطرفة برای حلقه های ناجابجایی

به کوشش

شیما عرب زاده

پایان نامه

ارائه شده به تحصیلات تكمیلی دانشگاه شیراز به عنوان بخشی
از فعالیت‌های تحصیلی لازم برای اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته‌ی:

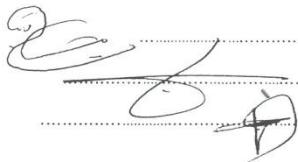
ریاضی محض

از دانشگاه شیراز

شیراز

جمهوری اسلامی ایران

ارزیابی کمیته‌ی پایان نامه، با درجه‌ی: عالی

شهریور ماه ۱۳۹۰

تقدیم به پدر و مادرم دو فرشته ای که از خود گذشتگی ها وزحمات بی دریغشان باعث شد

من به این جایگاهی که اکنون هستم، برسم.

تقدیم به همسرم که دشواری های مسیر را برایم آسان نمود و از رفتارش، محبت و از

صبرش، ایستادگی آموختم.

تقدیم به خواهرم که وجودش مایه‌ی آرامش و شادی بخش زندگی من است.

و تقدیم به تمام آموزگارانم و به تمامی کسانی که نیک می‌اندیشند و عقل و منطق را پیشه

خود نموده و جز رضای الهی و پیشرفت و سعادت جامعه، هدفی ندارند.

سپاسگزاری

شکر و سپاس خدای را که به من این فرصت را داد تا به این مرحله از علم رسیده و از هیچ
محبتی دریغ نکرد و در تمام مراحل زندگیم مرا قوت قلب بود. هر چه دارم از اوست ...

نمی توانم معنایی بالاتر از تقدیر و تشکر بر زبانم جاری سازم و سپاس خود را در وصف استادان
خویش آشکار نمایم، که هر چه گوییم، کم گفته ام... .

سپاس فراوان از زحمات تمامی استادی محتشم بخش ریاضی به خصوص استاد ارجمند جناب
آقای دکتر بابک امینی که با صبر و حوصله ، با راهنمایی های خود راهگشای من بوده اند و
سپاس فراوان از استادی مشاور محترم، آقای دکتر مجید ارشاد و آقای دکتر افشین امینی که از
راهنمایی های ایشان برهه بردم.

چکیده

اصل ایده آل اول یکطرفه برای حلقه های ناجابجایی

به کوشش

شیما عرب زاده

ایده آلهای راست کاملاً اول را می توان یک تعمیم یک طرفه از مفهوم ایده آل در حلقه جا بجایی به حساب آورد. برخی از خصوصیات اولیه و پایه ای آنها به دست آورده شده است و به تشابهات و تفاوت های بین این ایده‌های راست در حلقه های جابجایی و در نقطه مقابله آن یعنی در حلقه های ناجابجایی اشاراتی گردیده است.

در این پایان نامه اصل ایده آلهای کاملاً اول که بیانگر این مطلب است که ایده آلهای راست ماکسیمال حتماً یک ایده آل کاملاً اول هستند را بیان و اثبات می کنیم و به تعدادی از کاربرد های اصل ایده آل کاملاً اول که از دیدگاههای مختلفی در حلقه ها و مدول ها جمع آوری شده اشاره خواهیم کرد که این کاربردها بیانگر این مطلب اند که چگونه ایده آلهای راست کاملاً اول ساختار یک طرفه حلقه را کنترل می کنند.

فهرست مطالب

عنوان صفحه

فصل اول: مقدمه

۴ ..... قراردادها

فصل دوم: ایده آل های راست کاملاً اول ۷

فصل سوم: اصل ایده آل کاملاً اول ۳۱

فصل چهارم: خانواده های اکا و کلاس های مدول های دوری ۴۲

فصل پنجم: کاربردهای اصل ایده آل کاملاً اول

۵.الف. پوچساز های نقطه ای و مقسم علیه های صفر ۵۷

۵.ب. خصوصیات همولوژیکی ۷۰

۵.ج. حالت های متناهی ۷۶

۵.د. مجموعه های ضربی ۷۸

۵.ث : وارون پذیری ایده آل های راست ۸۳

۹۰ ..... فهرست منابع و مراجع

پیوست

۹۳ ..... واژه نامه

فصل اول

مقدمه

ایده آل های اول نقش مهمی در مطالعه‌ی جبر جابجایی ایفا می کنند. در واقع می توان گفت ایده آل های اول یک حلقه‌ی جابجایی، ساختار آن حلقه را کنترل می کنند. دلایل بسیاری برای اثبات این ادعا وجود دارد؛ که از آن جمله می توان به دو قضیه‌ی مشهور کوهن^۱ اشاره کرد:

*قضیه ۱.۱ : حلقه‌ی جابجایی R نوتری است، اگر و تنها اگر، هر ایده آل اول R ، متناهی^۱ تولید شده باشد.

*قضیه ۲.۱ : حلقه‌ی جابجایی $0 \neq R$ ، یک دامنه‌ی ددکیند است، اگر و تنها اگر، هر ایده آل اول ناصر R ، وارون پذیر باشد.

البته توجه داشته باشید که در اصل، کوهن، قضیه‌ی ۲.۱ را برای دامنه‌های جابجایی $0 \neq R$ اثبات کرده است. اما می توان این نتیجه را به حلقه‌های جابجایی ناصر نیز گسترش داد.

با توجه به آنچه گفته شد، در این پژوهش، بر آن هستیم که این مطلب را در حلقه‌های ناجابجایی بررسی کنیم.

ممکن است این طور به نظر بیاید که ایده آل های دو طرفه اول حلقه‌های ناجابجایی، گزینه‌ی مناسبی برای تعمیم آنچه گفته شد به حلقه‌های ناجابجایی هستند. اما با اطمینان می توان گفت چنین نیست و این ایده آل ها نمی توانند ساختار حلقه‌های ناجابجایی را کنترل کنند. یک دلیل این موضوع آن است که بسیاری از حلقه‌های پیچیده ایده آل های دو طرفه‌ی کمی دارند. به عنوان مثال حلقه‌های ساده را در نظر بگیرید که تنها یک ایده آل اول دارند، اما

¹ I.S.Cohen

این حلقه ها ساختار یک طرفه‌ی بسیار جالبی دارند.

با توجه به آنچه گفتیم، نیازمند گونه‌ای دیگر از ایده‌آل‌ها در حلقه‌های ناجابجایی هستیم. بنابراین ایده‌آل‌های کاملاً اول را در این پژوهش معرفی می‌کنیم. می‌توان گفت ایده‌آل‌های کاملاً اول نوعی از ایده‌آل‌های یک طرفه اول هستند و ساختار یک طرفه‌ی حلقه‌ی ناجابجایی را کنترل می‌کنند. قضایای کوهن، که بدان‌ها اشاره کردیم، نوع قضایای ساختاری را که در این پژوهش در صدد بیان و اثبات آنها هستیم، روشن‌تر می‌سازند. در فصل دوم، ایده‌آل‌های راست کاملاً اول را به طور کامل معرفی می‌کنیم. ایده‌ی تعریف این گونه ایده‌آل‌ها، به ایده‌ی تعریف ایده‌آل‌های اول یک طرفه و در نتیجه به تعریف ایده‌آل اول در حلقه‌های جابجایی بازمی‌گردد. پس از معرفی ایده‌آل‌های کاملاً اول، برای بررسی بیشتر آنها در حلقه‌های ناجابجایی، تعدادی قضیه را بیان و اثبات می‌کنیم. گفتیم در صدد آن هستیم که ثابت کنیم ایده‌آل‌های کاملاً اول، چگونه، ساختار یک حلقه‌ی ناجابجایی را کنترل می‌کنند. یک دلیل برای این ادعا، بیان و اثبات قضیه کوهن، برای حلقه‌های ناجابجایی است، که در فصل سوم این پژوهش بدان پرداخته می‌شود. اما قبل از بیان آن، به مفاهیم مهم دیگری نیازمندیم.

یک قضیه‌ی مهم که قبل از قضیه‌ی ناجابجایی کوهن بیان و اثبات خواهد شد، اصل مهمی است به نام "اصل ایده‌آل کاملاً اول" که برای بیان این اصل، نیازمند معرفی خانواده‌ی مهمی از ایده‌آل‌ها هستیم، که به آنها "خانواده‌های اُکا" می‌گویند.

یکی از قسمت‌های اصلی در اثبات‌های قدیمی قضایای کوهن، نشان دادن این است که ایده‌آل یک حلقه‌ی جابجایی، که نسبت به متناهیاً تولید شده نبودن (یا وارون پذیر نبودن)، ماکسیمال است، یک ایده‌آل اول می‌باشد، قضایای بسیار دیگری در جبر جابجایی هست که بیان می‌کنند ایده‌آل‌های یک حلقه که نسبت به یک خاصیت معین ماکسیمال هستند، باید اول باشند. اصل ایده‌آل اول که در منبع [۱۱]، بیان و اثبات شده است؛ تعداد زیادی از این نتایج را با استفاده از مفهوم خانواده‌های اُکا از ایده‌آل‌ها در حلقه‌های جابجایی، یکپارچه کرده است. اصل ایده‌آل کاملاً اول، تعمیمی از اصل ایده‌آل اول، به ایده‌آل‌های یک طرفه‌ی یک حلقه‌ی ناجابجایی است. به اختصار به این اصل "CPIP" می‌گوییم. این نتیجه تعمیمی از فلسفه‌ی "ماکسیمال بودن، اول بودن را نتیجه می‌دهد" است؛ ایده‌آل‌های راستی که نسبت

به خصوصیت معینی ماقسیمال هستند، کاملاً اول می باشند. بنابراین مشاهده می کنید که $CPIP$ ، ابزار اصلی ما برای ارتباط ایده آل های راست کاملاً اول با ساختار یک طرفه ی حلقه می باشند، که به طور مثال به کمک آن می توان قضیه ی کوهن(۱.۱) را در حلقه های ناجابجایی داشت.

برای اینکه به طور مؤثری بتوانیم از $CPIP$ استفاده کنیم، نیازمند ساختن خانواده های اکای راست هستیم. در فصل ۴، به چگونگی ساختن مثال هایی از خانواده های اکای راست (از کلاس های مدول های دوری که تحت توسعی، بسته اند) می پردازیم و نهایتاً در فصل ۵، کاربردهایی از اصل ایده آل کاملاً اول را بیان می کنیم. این پژوهش از منبع [۱۵] استخراج گردیده است.

قراردادها

۱. در این پژوهش، علامت $=$ به معنای آن است که طرف چپ تساوی برابر با طرف راست تساوی تعریف شده است.
۲. تمام حلقه ها، یکدار و تمام زیرحلقه ها، مدول ها و همربختی های حلقه ای، یکانی فرض شده اند.
۳. با در نظر گرفتن حلقه ی R ، می گوییم R حلقه ی نیم ساده است اگر R_R یک مدول نیم ساده باشد.
۴. $I_R \subseteq R$ به این معنی است که I یک ایده آل راست و $R \triangleleft I$ بدين معنی است که I یک ایده آل دو طرفه ی محض در R می باشد.
۵. عبارت "ایده آل" همواره به ایده آل دو طرفه اشاره دارد، به استثنای عبارت "اصل ایده آل کاملاً اول" (قضیه ۳.۳).
۶. $Spec(R)$ نشان دهنده ی مجموعه ی ایده آل های دو طرفه ی اول R است.
۷. عضو منظم R ، عضو ناصرفی از R است که مقسوم عليه صفر چپ و راست R نیست.

۸. با در نظر گرفتن خانواده F از ایده آل های راست R, F' , نشان دهنده مکمل F با مجموعه ای تمام ایده آل های راست است.
۹. $\text{Max}(F')$ نشان دهنده ای مجموعه ای تمام اعضای ماکسیمال F' است.
۱۰. با در نظر گرفتن R -مدول $Soc(M)$, M_R نشان دهنده ای $(\text{مجموع تمام زیر مدول های ساده ای } M)$ است.
۱۱. توجه کنید که در سراسر این پژوهش با فرض این که M_R یک R -مدول و N یک زیر مدول R -مدول باشد، ایده آل راست $m^{-1}N$ را بدین صورت تعریف میکنیم:
- $$m^{-1}N := \{r \in R : mr \in N\}$$
- که البته در این پژوهش این ساختار به صورت $a^{-1}I$ است که $a \in R$ و I یک ایده آل راست است. در جبر جابجایی این ایده آل معمولاً به صورت $(I : a)$ نشان داده می شود.

فصل دوم

ایده آل های راست کاملاً اول

در این بخش ایده آل های راست کاملاً اول را تعریف کرده و به بررسی برخی از خصوصیات آن ها می پردازیم.

***تعریف ۱.۲ (ایده آل راست کاملاً اول)** : ایده آل راست $P_R \subsetneq R$ ، کاملاً اول است، اگر برای هر $a, b \in R$ که $a \in P$ و $b \in P$ داشته باشیم $ab \in P$ باشد.

***لم ۲.۲**: ایده آل راست $P_R \subsetneq R$ کاملاً اول است، اگر و تنها اگر برای هر $a \in R$ که $aP \subseteq P$ داشته باشیم $a \notin P$ باشد.

اثبات: $\Leftarrow$ فرض کنیم $P \subsetneq R$ یک ایده آل راست کاملاً اول باشد و وجود داشته باشد $a \in R$ به قسمی که $a \notin P$ و $aP \subseteq P$. می خواهیم ثابت کنیم $a^{-1}P = P$. فرض کنیم $r \in a^{-1}P$. پس $r \in P$ داریم $ar \in P$ و چون P یک ایده آل راست کاملاً اول است و $a \in P$ پس داریم $a \in P$ یا $r \in P$ و چون طبق فرض $a \notin P$. بنابراین $r \in P$.

حال فرض کنیم $b \in P$. می خواهیم ثابت کنیم $a^{-1}P \subseteq P$. پس $ab \in aP$ و چون $b \in P$ ، $a^{-1}P = P$. طبق فرض $aP \subseteq P$ ، پس $ab \in P$. بنابراین داریم $a^{-1}P = P$.

$\Rightarrow$ فرض کنیم برای هر $a \in R$ ، $aP \subseteq P$ و $a \in P$ داشته باشیم $a^{-1}P = P$. می خواهیم ثابت کنیم P یک ایده آل راست کاملاً اول است. فرض کنیم $a, b \in R$ و $aP \subseteq P$ و $b \in P$. باید ثابت کنیم $ab \in P$. فرض کنیم $a \notin P$. ثابت می کنیم $ab \in P$. طبق فرض داریم $b \in a^{-1}P$. از آنجایی که $a^{-1}P = P$ پس $ab \in P$. ■

***تعريف ۳.۲ (ایده آل کاملاً اول)** : $P \triangleleft R$ ، یک ایده آل کاملاً اول است، اگر برای هر

$a \in P, b \in P$ داشته باشیم $ab \in P$ یا $a, b \in R$

***گزاره ۴.۲** : برای هر حلقه R ، $P \triangleleft R$ به عنوان یک ایده آل راست، کاملاً اول است اگر و تنها اگر یک ایده آل کاملاً اول باشد. به خصوص ایده آل P ، به عنوان یک ایده آل راست کاملاً اول است، اگر و تنها اگر به عنوان ایده آل چپ، کاملاً اول باشد.

اثبات : $\Leftarrow$ فرض کنیم $P \triangleleft R$ به عنوان یک ایده آل راست، کاملاً اول باشد، می خواهیم ثابت کنیم P یک ایده آل کاملاً اول است. فرض کنیم $a, b \in R$ به گونه ای باشند که $ab \in P$. باید ثابت کنیم $aP \subseteq P$ یا $bP \subseteq P$. از آنجایی که P یک ایده آل دو طرفه است، پس همواره داریم $aP \subseteq P$ یا $bP \subseteq P$ و چون P به عنوان ایده آل راست کاملاً اول است، بنابراین داریم، $a \in P$ یا $b \in P$.

$\Rightarrow$ فرض کنیم $P \triangleleft R$ ، یک ایده آل کاملاً اول باشد، می خواهیم ثابت کنیم P به عنوان یک ایده آل راست، کاملاً اول است. فرض کنیم $a, b \in R$ به گونه ای باشند که $aP \subseteq P$ و $ab \in P$. از آنجایی که P یک ایده آل کاملاً اول است و $a \in P$ داریم $ab \in P$ یا $b \in P$. مشابه همین اثبات را برای $P \triangleleft R$ که به عنوان یک ایده آل چپ، کاملاً اول است داریم. بنابراین قسمت دوم قضیه به وضوح برقرار است. ■

بنابراین ایده آل های راست کاملاً اول، توسعی مفهوم ایده آل های کاملاً اول در حلقه های ناجابجایی و تعمیم مفهوم ایده آل اول در حلقه های جابجایی هستند.

در اینجا یک نوع ایده آل اول به نام ایده آل راست شدیداً اول را تعریف می کنیم:

***تعريف ۵.۲ (ایده آل راست شدیداً اول)** : ایده آل راست R را یک ایده آل شدیداً

اول گوییم اگر برای هر $a, b \in R$ داشته باشیم $ab \in P$ یا $a \in P$.

اکنون این سوال پیش می آید که شاید ایده آل های راست شدیداً اول، بهتر از ایده آل های راست کاملاً اول ساختار حلقه را کنترل کنند. اما ادعا می کنیم که ایده آل های راست کاملاً اول در مواردی که ایده آل های شدیداً اول غائب هستند، حضور دارند. در واقع در نتیجه ۱۱.۲ نشان خواهیم داد که هر ایده آل راست ماکسیمال یک حلقه، کاملاً اول است و

این اثبات می کند که هر حلقه‌ی ناصرف، حداقل یک ایده‌آل راست کاملاً اول دارد. از طرف دیگر مثال‌های بسیاری از حلقه‌های ناصرف وجود دارد که هیچ ایده‌آل راست شدیداً اولی ندارند.

به گزاره‌ی زیر توجه کنید:

***گزاره ۶.۲**: فرض کنید R ، یک حلقه ساده باشد که عضو خودتوان غیربدیهی دارد. آنگاه R هیچ ایده‌آل راست شدیداً اولی ندارد.

اثبات: به کمک برهان خلف این گزاره را ثابت می کنیم:

فرض خلف: فرض کنیم $I \subsetneq R$ یک ایده‌آل راست شدیداً اول باشد. می دانیم که طبق فرض، R عنصر خودتوان غیربدیهی دارد. بنابراین برای هر عضو خودتوان $e \neq 1, 0$ ، اگر قرار دهیم $f := 1 - e \neq 0$ ، آن گاه RfR یک ایده‌آل R است چون R حلقه‌ی ساده است و $RfR = R$ ، پس $RfR \neq 0$

از طرفی داریم $(eRf)^2 = 0$ زیرا:

$$(eRf)^2 = eRf \cdot eRf = eR(1-e)eRf = 0$$

و همواره

$$0 \subseteq I$$

پس:

$$(eRf)^2 = 0 \subseteq I$$

حال چون I یک ایده‌آل راست شدیداً اول است. بنابراین :

$$eRf \subseteq I$$

(اثبات: فرض کنیم $(erf) \in (eRf)^2 \subseteq I$ پس $erf \in eRf$ و I یک ایده‌آل راست شدیداً اول است، بنابراین $erf \in I$ پس $eRf \subseteq I$).

از این رو:

$$eR = eRfR \subseteq I$$

به همین ترتیب ثابت می شود که $fR \subseteq I$.

حال چون R دارای عضو خود توان غیربدیهی e است؛ پس :

$$R = eR + (1-e)R = eR + fR \subseteq I$$

بنابراین $R \subseteq I$ و چون $R = I$ پس $I \subseteq R$ که این تناقض است. زیرا فرض کرده بودیم $I \subsetneq R$

بنابراین R هیچ ایده آل راست شدیداً اولی ندارد. ■

یک مثال ساده از این گونه حلقه ها را بررسی می کنیم :

*مثال ۷.۲ : فرض کنید K یک حلقه ای تقسیم باشد. قرار دهید $n > 1$ که $R = M_n(K)$

می دانیم که ایده آل های R برابرند با $M_n(I)$ که I یک ایده آل K است.

چون تنها ایده آل های K برابر با 0 و K هستند پس R ایده آل غیر بدیهی ندارد. پس R

یک حلقه ای ساده است که به وضوح عضو خودتوان غیر بدیهی دارد. پس طبق گزاره قبل هیچ ایده آل راست شدیداً اولی ندارد.

در ادامه به بررسی برخی از ویژگی های ایده آل های راست کاملاً اول می پردازیم.

قبل از آن به معرفی یک زیرحلقه از حلقه ای R نیازمندیم.

*تعریف ۸.۲ : (ایده آل ساز)

برای حلقه ای R و ایده آل راست $J_R \subseteq R$ ، ایده آل ساز ایده آل راست J_R به صورت زیر

تعریف می شود :

$$I_R(J) := \{x \in R : xJ \subseteq J\}$$

*لم ۹.۲: برای حلقه ای R و ایده آل راست $J_R \subseteq R$ ، ایده آل ساز J_R بزرگترین زیر حلقه ای

R شامل J است که در آن J یک ایده آل دو طرفه می باشد.

اثبات : $I_R(J)$ یک زیرحلقه از R است که شامل J می باشد زیرا برای هر $a \in J$ داریم $aJ \subseteq J$

حال چون J در R ، ایده آل راست است، پس برای هر $x \in I_R(J)$ داریم $Jx \subseteq J$ و بنابراین J در

$I_R(J)$ یک ایده آل راست است . از طرفی طبق تعریف $I_R(J)$ برای هر $x \in I_R(J)$ داریم $xJ \subseteq J$

پس J در $I_R(J)$ یک ایده آل چپ می باشد، بنابراین J در $I_R(J)$ یک ایده آل دوطرفه است.

حال فرض کنیم S یک زیرحلقه از R باشد که شامل J است و J در آن یک ایده آل دو طرفه

است. می خواهیم ثابت کنیم $S \subseteq I_R(J)$. فرض کنیم $x \in S$. باید ثابت کنیم $xJ \subseteq J$. از آنجایی که J

در S یک ایده آل دو طرفه است، داریم $xJ \subseteq J$. پس $I_R(J)$ بزرگترین زیر

حلقه‌ی R است که شامل J می‌باشد و J در آن یک ایده‌آل دو طرفه است. ■

*لم۱۰.۲: برای حلقه‌ی R و ایده‌آل راست $J \subseteq R$ همواره داریم :

$$End_R\left(\frac{R}{J}\right) \cong \frac{I_R(J)}{J}$$

اثبات: تابع f را بدین صورت تعریف می‌کنیم :

$$\begin{aligned} f: I_R(J) &\rightarrow End_R\left(\frac{R}{J}\right) \\ &x \mapsto \lambda_x \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} f(x) &= \lambda_{(x)}: \frac{R}{J} \rightarrow \frac{R}{J} \\ \lambda_x(r+J) &= xr+J \end{aligned}$$

۱) اثبات خوش تعریفی x و f :

فرض کنیم $(J, r_1+J = r_2+J)$, برای هر $r_1, r_2 \in J$. باید ثابت کنیم برای هر $x \in I_R(J)$ داریم:

$$xr_1 + J = xr_2 + J$$

طبق فرض $r_1+J = r_2+J$ بنا براین:

$$J \in (r_1 - r_2)$$

حال طبق تعریف $I_R(J)$, برای هر $x \in I_R(J)$ داریم :

$$xJ \subseteq J$$

بنابراین برای هر $x \in I_R(J)$ داریم $x(r_1 - r_2) \in J$, پس:

$$xr_1 - xr_2 \in J$$

در نتیجه :

$$xr_1 + J = xr_2 + J$$

پس λ_x خوش تعریف است. خوش تعریفی f , واضح است.

۲) بهوضوح یک همربیختی حلقه‌ای است .

: $ker f = J$ اثبات می‌کنیم

اگر و تنها $x \in ker f$:

$$f(x) = \lambda_x = 0$$

اگر و تنها اگر به ازای هر $r+J \in \frac{R}{J}$ داشته باشیم:

$$\lambda_x(r+J) = 0$$

اگر و تنها اگر به ازای هر $r \in R$ داشته باشیم

$$xr+J = J$$